

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør indgåelsen af en aftale, hvorefter et selskab til et andet selskab udlejer en fast ejendom, hvori der tidligere blev udøvet særlig restaurantvirksomhed, idet aftalen også omfatter samtlige blivende investeringsgoder og inventar, og det lejende selskab fortsætter samme restaurantvirksomhed under samme navn som tidligere, virksomhedsoverdragelse i medfør af artikel 19 og 29 i direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, udgør den omhandlede transaktion da levering af tjenesteydelser, som kan opfattes som udlejning af fast ejendom i overensstemmelse med momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra l), eller en sammensat levering af tjenesteydelser, som ikke kan kvalificeres som udlejning af fast ejendom og derfor er momspligtig i henhold til loven?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Darmstadt (Tyskland) den 11. januar 2018 — TopFit e.V. og Daniele Biffi mod Deutscher Leichtathletikverband e.V.

(Sag C-22/18)

(2018/C 123/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Darmstadt

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: TopFit e.V. og Daniele Biffi

Sagsøgt: Deutscher Leichtathletikverband e.V.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 18, 21 og 165 TEUF fortolkes således, at bestemmelsen i et regelsæt for atletik, som et idrætsforbund i en medlemsstat har opstillet, og hvorefter en person kun kan deltage i nationale mesterskaber, såfremt vedkommende er statsborger i den pågældende medlemsstat, udgør ulovlig forskelsbehandling?
- 2) Skal artikel 18, 21 og 165 TEUF fortolkes således, at et idrætsforbund udsætter amatørsportsudøvere, der ikke er statsborgere i medlemsstaten, for ulovlig forskelsbehandling, når forbundet ganske vist giver dem adgang til at deltage i nationale mesterskaber men kun lader dem starte »uden for« en konkurrence eller »uden medregning« af deres resultat og ikke lader dem deltage i finaler?
- 3) Skal artikel 18, 21 og 165 TEUF fortolkes således, at et idrætsforbund udsætter amatørsportsudøvere, der ikke er statsborgere i medlemsstaten, for ulovlig forskelsbehandling, når forbundet udelukker dem fra tildeling af nationale titler og placeringer i konkurrencer?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 17. januar 2018 — »Elektrorazpredelenie Jug« EAD mod Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

(Sag C-31/18)

(2018/C 123/18)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Elektrozpredelenie Jug« EAD

Sagsøgt: Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelserne i artikel 2, nr. 3) og 5), i direktiv 2009/72/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at det eneste kriterium for sondringen mellem distributionsnettet og transmissionsnettet og dermed mellem aktiviteterne »distribution« og »transmission« af elektricitet er spændingsniveauet, og at medlemsstaterne trods deres handlefrihed til at henføre netbrugerne til den ene eller den anden type af net (transmissions- eller distributionsnet) ikke må indføre ejendomsretten til de aktiver, der benyttes til at udøve disse aktiviteter, som et yderligere kriterium for sondringen mellem aktiviteterne transmission og distribution?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal de elektricitetskunder, som har en tilslutning til mellemspændingsnettet, altid behandles som kunder hos den distributionsnetoperatør, der har licens for det pågældende område, uafhængigt af ejerforholdet til det udstyr, som disse kunders elektriske anlæg direkte er tilsluttet, og uafhængigt af de aftaler, som kunderne har direkte med transmissionsnetoperatøren?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Er nationale bestemmelser som bestemmelsen i § 1, nr. 44, sammenholdt med nr. 20 i de supplerende bestemmelser til energiloven, hvorefter »transmission af elektricitet« er transport af elektricitet via transmissionsnettet, og »elektricitetstransmissionsnettet« er helheden af elektriske ledninger og anlæg, som tjener til transmission, transformation af elektriciteten fra højspænding til mellemspænding og omfordeling af energistrømmene, forenelige med ånden i og formålet med direktiv 2009/72/EF? Er — på de samme betingelser — nationale bestemmelser som energilovens artikel 88, stk. 1: »Distribution af elektricitet og drift af elektricitetsdistributionsnettene udøves af distributionsnetoperatører, som er ejere af sådanne net i et begrænset område, og som har fået licens til at distribuere elektricitet i det pågældende område« lovlige?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT 2009, L 211, s. 55).

Sag anlagt den 14. februar 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-122/18)

(2018/C 123/19)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara og C. Zadra, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner (EUT 2011, L 48, s. 1), navnlig de i dette direktivs artikel 4 omhandlede forpligtelser, idet den har undladt og fortsat undlader at sikre, at de offentlige myndigheders tilbagebetaling af deres handelsgæld ikke overskrider fristerne på 30 eller 60 kalenderdage.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.